

عنوان مقاله:

چگونه توانستم عدم تمرکز امیرحسین را از طریق رفتار درمانی و بازی درمانی بهبود بخشم؟

محل انتشار:

نخستین کنفرانس اقدام پژوهی معلمان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسنده:

لیلا رحمانی (خیراله) - آموزگار، کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، مقطع ابتدایی، مدیر دبستان شیخ طوسی

خلاصه مقاله:

این اقدام پژوهی در سال تحصیلی ۹۵-۹۴ در پایه اول مقطع ابتدایی، دبستان شیخ طوسی واقع در شهرستان تاکستان، استان قزوین در کلاس اول شهید فهمیده انجام شده است. مسئله موردنظر بهبود بخشیدن عدم تمرکز امیرحسین را از طریق رفتاردرمانی و بازی درمانی بوده و هدف از این پژوهش کمک به حل مشکل دانش آموزانی همانند اوست. بر این اساس ابتدا اقدام پژوهی با استفاده از روش های علمی و آکادمیک از منابع گوناگون پژوهشی به تجزیه و تحلیل آن ها جهت شناسایی عوامل موثر در ایجاد مسئله و یافتن راه حل های پیشنهادی پرداخت که این منابع عبارتند از: ۱- معاون، معلم مربوطه، سایر کارکنان مدرسه، امیرحسین و اولیای او، استادان، کارشناسان ۲- کتاب های تخصصی در حوزه روش های نوین تدریس، مجلات و مقالات علمی، چکیده پایان نامه ها ۳- اطلاعات حاصل از پرسش نامه ها، مشاهدات و مصاحبه ها، استفاده از سایت های اینترنتی سپس اقدام پژوهی به انتخاب راه حل علمی و عملی از میان راه حل های پیشنهادی پرداخته و پس از اعتبارسنجی توسط گروه پژوهشی به اجرای آن ها اقدام نمود که عبارت بودند از: ایجاد انگیزه و علاقه مند کردن امیرحسین به مدرسه، برنامه ریزی برای او، افزایش اعتمادبه نفس، ایجاد محیطی آرام، آموزش ایجاد تماس چشمی با دیگران، استفاده از یک ساعت زنگ دار، آموزش تسلط بر خود و کنترل رفتارارش با گفتارش، پیوستن به یک گروه حمایتی، برقراری ارتباط عاطفی مناسب با سایر دانش آموزان، توجه ویژه به او در محیط آموزشی و منزل و... . بعد از اجرای راه حل های فوق اقدام پژوهی توانست عدم تمرکز امیرحسین را از طریق رفتاردرمانی و بازی درمانی بهبود بخشد. در پایان این نتیجه حاصل شد که اقدام پژوهی توانست در نتیجه این اقدام پژوهی بسیاری از موانع پیشرفت و علی که عدم تمرکز امیرحسین را گرفته بود، شناسایی کرد و به کمک امیرحسین، اولیا و آموزگارش اطلاعاتی به دست آورد که از طریق آن ها عمل اقدام پژوهشی صورت گرفت. ابتدا به علل و عواملی که منجر به عدم تمرکزش شده بودند پرداخت و سپس با کمک کارشناسان و امیرحسین به ارائه راه حل هایی پرداخت که به نتیجه مطلوب دست یافت. امیرحسین از مشکل عدم تمرکز رنج می برد و این مشکل گاه برنامه آموزشی یا کل فعالیت های یک کلاس را مختل می کرد. بهبود مشکل امیرحسین و تدارک کمک های لازم برای او به پیشبرد اهداف آموزش و پرورش در زمینه رشد همه جانبه دانش آموزان کمک نمود. در این میان امیرحسین نمی توانست حتی برای دقایقی آرام نشسته و به سخنان آموزگار یا والدینش گوش فرا دهد. وسایل بازی و سرگرمی تنها برای مدتی او را سرگرم می کند و پس از مدت کوتاهی ناآرام و بی قرار چیز تازه ای را جست وجو می کند. مشکل او با تنبیه حل نمی شد؛ بلکه تنها به کمک همه برای بازیافتن آرامش خویش داشت. چرا که مبتلا به اختلال «عدم تمرکز» بوده و این عارضه او را بازیگوش، بی دقت، ناآرام، حواس پرت و... کرده بود. اقدام پژوهی از طریق بازی درمانی و رفتاردرمانی عدم تمرکز امیرحسین را بهبود بخشید. بازی از ضروریات زندگی امیرحسین بود. امیرحسین از طریق بازی افکارش را بازگو می کرد و به همان راحتی که ما احسا ...

کلمات کلیدی:

عدم تمرکز، بهبود، رفتاردرمانی، بازی درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610957>



